

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรองใจ อุดมสุต. รูปแบบการเรียนภาคปฏิบัติในหอผู้ป่วยโดยวิธีจัดระบบการพยาบาล
เพื่อการดูแลตนเองสำหรับนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขา
วิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2538.
- กาญจนา เกียรติประวัตติ. นวัตกรรมทางการศึกษา. (ม.ป.ท.), ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, (ม.ป.ป.).
- จินตนา ชูนิพันธ์. การพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- จินตนา ชูนิพันธ์. การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. (ม.ป.ท.), ภาควิชาพยาบาลศาสตร์
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- จินตนา ชูนิพันธ์ และคณะ. รายงานวิจัยเรื่องการพัฒนาตนเองของพยาบาลไทย.
สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย, 2530.
- จินตนา ชูนิพันธ์ และนิสิตปี 2 สาขาวิชาการพยาบาลศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการ เรื่อง การพัฒนา
การสอนในคลินิก : คู่ศตวรรษที่ 21 กับการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ม.ป.ท.),
คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุดิมา เติศกวีพร. การศึกษากิจกรรมการพัฒนาตนเองตามการรายงานของพยาบาลวิชาชีพ
โรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ชุมศรี ชำนาญพูด. (สุจริย์ พินิจ สัมภาษณ์) วารสารการศึกษาพยาบาล 7 (กันยายน
2539): 5 - 9.
- เดือนใจ ชันติสิทธิ์. “รู้จักกับสถานศึกษาพยาบาล”, วารสารการศึกษาพยาบาล 7 (กันยายน
2539): 10 - 15.
- ทองจันทร์ หงส์ถาวรภัก. “การเรียนรู้โดยพึ่งตนเอง”, สารพัฒนาคณาจารย์
1(พฤศจิกายน-ธันวาคม 2531): 1 - 7.

ชวิชัย วรพงศธร. หลักการวิจัยทางสาธารณสุขศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

นรินทร์ บุญชู. ลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาค่อเนื่อง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532.

นฤมล เดือนมา. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยกับ
ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ สังกัด
กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

นฤมล ดันษฐเศรษฐ์. “ภาวะที่พร้อมจะสอนได้”, วารสารการศึกษานอกระบบ
3 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2531): 28-31.

บุญชม ศรีสะอาด. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2537.

ประคอง วรรณสุต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ประเวศ วะสี. ยุทธศาสตร์การศึกษา: ก้าวใหม่สำหรับบุคลากรทีมสุขภาพ. ใน
อ่าพล จินดาวัฒนะ, บรรณาธิการ. การศึกษา: การพัฒนาที่ยั่งยืน, หน้า 41-71.

กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง, 2540.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: สหมิตรออฟเซต,
2535.

ผ่องศรี เกียรติเลิศานา. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักทาง
การศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

พนอ ปานชา. การศึกษาค้นคว้าอิสระทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียน
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

พรจันทร์ สุวรรณชาติ. “การศึกษามหาวิทยาลัยในระบบเปิด วิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช”, วารสารการศึกษามหาวิทยาลัย 8 (มกราคม 2540): 18 - 28.

- พรรณิ ชูทัย เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: คอมแพคท์พริ้นท์, 2538.
- พรสุวรรณ จารุพันธุ์. สมรรถนะของอาจารย์ในการจัดการเรียนการสอนในคลินิกที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง : การศึกษาเฉพาะกรณี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครชัยนาท วิทยาลัยพยาบาลปริชญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). พุทธธรรมกับปรัชญาการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์. นนทบุรี: เอส อาร์ พรินติง, 2539.
- พัชรี พลาวงศ์. “การเรียนด้วยตนเอง”, วารสารรวมคำแห่ง 9 (ฉบับพิเศษพัฒนาบุคลากร 2526): 83 - 91.
- พิชัย งามยิ่งवाद. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนทั้งชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่เรียนเสริมจากครูกับกลุ่มที่เรียนด้วยตนเอง. วิทยาลัยพยาบาลปริชญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- มหาวิทยาลัย, ทบวง. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544). กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์, 2539.
- ยุวดี ภาษา และคณะ. การวิจัยทางการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สยามศิลป์การพิมพ์, 2537.
- ยุวดี วัฒนานนท์. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานคร. วิทยาลัยพยาบาลปริชญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. การวัดผลและการสร้างแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ละเอียด แจ่มจันทร์. อนาคตภาพของหลักสูตรพยาบาลศาสตร์สำหรับพยาบาลวิชาชีพของวิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. ปริชญานิพนธ์คุณฎีบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.

- ละเอียด แจ่มจันทร์ และกนิพันธุ์ ปานณรงค์. “ การพัฒนารูปแบบการนิเทศการศึกษาภาคปฏิบัติด้วยระบบพยาบาลที่เลี้ยง ”, วารสารวิทยาลัยพยาบาลราชบุรี 9 (มกราคม-มิถุนายน 2540): 6-10.
- ละเอียด แจ่มจันทร์ และกนิพันธุ์ ปานณรงค์. รายงานการวิจัย การพัฒนารูปแบบการนิเทศการศึกษาภาคปฏิบัติด้วยพยาบาลที่เลี้ยง. งานวิจัยและพัฒนา ภาควิชาการบริหารและพัฒนาวิชาชีพ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี 1, 2539.
- วิชัย คีตสระ. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2535.
- วิเชียร ทวีลาภ. “ การศึกษาผู้ใหญ่ ”, วารสารพยาบาล 26 (มกราคม 2520): 25-39.
- วิดาธรรม รัตนเศรษฐากุล และคณะ. รายงานวิจัยโครงการศึกษานอกระบบการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาคู่เนื่องในชุมชนชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น และUSAID, 2530.
- วิไลพร มณีพันธ์. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ศักดิ์ชัย นิธิอุทวิ. พัฒนศึกษาศาสตร์ แนวความคิดในการศึกษาปัญหาการศึกษา. ใน นภภรณ์ หะวานนท์, บรรณาธิการ. พัฒนศึกษาศาสตร์ ศาสตร์แห่งการเรียนรู้และถ่ายทอดการพัฒนา, หน้า 89-95. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แปลนโมทิฟ, 2539.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ, บรรณาธิการ. การวัดและประเมินผลการเรียนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: หน่วยพัฒนาคณาจารย์ ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สงัด อุทรานันท์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาศาสตร์หลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เซนเตอร์พับลิเคชั่น, 2528.
- สมคิด อิศระวัฒน์. “ การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) ”, วารสารการศึกษานอกระบบ 4 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2532): 73-79.
- สมคิด อิศระวัฒน์. “ ความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้ใหญ่ ”, วารสารการศึกษานอกระบบ 3 (กันยายน-ธันวาคม 2531): 18-24.
- สมคิด อิศระวัฒน์. “ ประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ”, วารสารการศึกษานอกระบบ 3 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2531): 19-27.

สมคิด อิศระวัฒน์. รายงานผลการวิจัย ลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของคนไทย ภาควิชา
ศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

สมบัติ สุวรรณพิทักษ์. “Andragogy : การจัดหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ตามแนวคิดของ
พวกมนุษยนิยม”, วารสารการศึกษานอกโรงเรียน 21 (เมษายน-พฤษภาคม 2527): 32-39.

สมบูรณ์ ศาสดาชีวิน. จิตวิทยาเพื่อการศึกษาผู้ใหญ่. เชียงใหม่: ดานนาการพิมพ์, 2526.

ส่องหัด้า เทพเชาวน์. ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาทางไกลในจังหวัด
นครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2534.

สุนีย์ นัยจรัญ. ผลของการใช้สื่อฉายการเรียนรู้ในศูนย์การเรียนรู้ที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ
ของเด็กก่อนมูล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

สุนีย์ ละกำปิ่น. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาพยาบาลสาธารณสุขศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุปราณี ศรีไศคำ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษผลสัมฤทธิ์และ
ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน
ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531.

สุกมาส ทองใส. การศึกษาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนนอกระบบ
โรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกระบบ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สุวิฑูร เจนอบรม. “การเรียนรู้ด้วยตนเอง : นวัตกรรมทางการศึกษาที่ไม่เคยเก่า”,
นวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ เนื่องในโอกาส
วันคล้ายวันสถาปนาคณะครุศาสตร์ 10-12 กรกฎาคม 2532 คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โอ. เอส.
พรินติ้ง เฮ้าส์, 2538.

- อุษ ตั้งขวเรือง. การศึกษากการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ พุทธศักราช 2528 ในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข. วิทยาลัยนพนธ์ปริญญาพยาบาลบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- อุทุมพร จามรมาน. การวัดและประเมินการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฟีนีทิมบลิซซิ่ง, 2530.
- อุดม เขวกวัก และเสนาะ บุญเทือง. การศึกษาคู่ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญธรรม, 2529.
- อารี พันธุ์มณี. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: เลิฟ แอนด์ ดิฟ เพรส, 2534.
- อุ้นดา นพคุณ. การเรียนการสอนผู้ใหญ่เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2527.
- เอื้อญาติ ชูชื่น. ผลของการฝึกความคิดอย่างมีวิจารณญาณตามแนวทฤษฎีของโรเบิร์ต เอช. เอนิส ที่มีต่อความสามารถทางความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล ตำรวจ. วิทยาลัยนพนธ์ปริญญาพยาบาลบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ภาษาอังกฤษ

- Barlow, R.M.. "An Experiment with Learning Contracts", The Journal of Higher Education No.6 (June 1974): 441-449.
- Bevis, Em Olivia. Curriculum Building in Nursing : A Process. St. Louis : C.V. Mosby, 1989.
- Brockett, Ralph G. and Hiemstra, Roger. Self-Direction in Adult Learning. Great Britain: Antony Rowe Ltd., 1993.
- Caffarella, S. Rosemary. "Fostering self-directed learning in post-secondary education: The use of learning contracts", Lifelong Learning 7, No.3(November 1983): 7-26.
- Caffarella, S. Rosemary and P. Edward. "Self-Directedness and Learning Contracts in Adult Education", Adult Education Quarterly 36, No.4 (Summer 1986): 226-234.
- Christen, William. "Contracting for Student Learning", Education Technology 16, No.3 (March 1976): 24-28.

- Ebensen, Thowald. "The Duluth Contract: What It Is and What It Dose", Education Technology 12, No.9 (September 1972): 22-23.
- Goldman, Gloria. "Contract Teaching of Academic Skill", Journal of Counseling Psychology (July 1978): 320-324.
- Good, V. Carter. Dictionary of Education. New York, Mc Graw Hill Book Company, Inc., 1973
- Griffin, Colin. Curriculum Theory in Adult Lifelong Education. London: Croom Helm, 1983.
- Guglielmino, Lucy Madsen. Self-Directed Learning Readiness Scale. Guglielmino and Associates, 734 Marble Way, Boca Ration, FL 33432.
- Huey B. Long and Terrence R. Redding. Self-Directed Learning Dissertation Abstracts 1996-1991. Oklahoma Research Center for Continuing Professional and Higher Education, 1991.
- Knowles, S. Malcolm. Self-Directed Learning : A Guide for Learners and Teachers. New York: Follett Publishing Co., 1975.
- Knowles, S. Malcolm. The Adult Learner : A Neglected Species. 3rd ed. Houston: Gulf Publishing Co., 1984.
- Lux, John E.. "Contracting to Demonstrate Teacher Competencies", Journal of Teacher Education 30, No.2 (March-April 1979): 9-12.
- Rheba de Tornay and Martha A. Thompson. Strategies for Teaching Nursing. New York: John Wiley and Sons, 1982.
- Skager, Rodney. Lifelong Education and Evaluation Practice. Oxford: Frankfurt UNESCO Institute for Education, 1978.
- Tatcher, V. S., et al. The New Webster Dictionary of the English Language. New York: Process and Book Inc., 1970.
- Wilson, Robert M.. "Contracting-One Way To Individualize", Elementary English 50, No. 3 (March 1973): 427-429, 444.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

แบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล

1. รศ.ดร.ท.ศ.ค.หญิง พวงเพ็ญ ชูณหปราณ	คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตยา ดันติผลาชีวะ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. ดร.ละเอียก แจ่มจันทร์	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนพรัตน์วชิระ
4. ดร.พันคำรองโทหญิง เรืองจิตร กถันทประ	วิทยาลัยพยาบาลคำรอง
5. พันคำรองโทหญิง อูพิน เนียมแสง	วิทยาลัยพยาบาลคำรอง

แผนการสอบที่ใช้ข้อมูลการเรียนรู้และแบบสอบถามรู้วิชาหลักการพยาบาล 1

1. พันคำรองโทหญิง อูพิน เนียมแสง	วิทยาลัยพยาบาลคำรอง
2. พันคำรองโทหญิง กัญฉิกา มหัจฉริยพันธุ์	วิทยาลัยพยาบาลคำรอง
3. ร้อยคำรองเอกหญิง ปราณี เสนีย์	วิทยาลัยพยาบาลคำรอง
4. นาวาโทหญิง อารมย์ ชูดวง	วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ

ภาคผนวก ข

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวัดค่าความเที่ยงของแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_r^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเที่ยง
	n	แทน	จำนวนข้อคำถามทั้งหมดของแบบวัด
	s_i^2	แทน	ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	s_r^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

2. การคำนวณค่าเฉลี่ย หรือมัธยิมเลขคณิต (Mean) ของแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคะแนนทั้งหมด

3. การคำนวณค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัว
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนประชากร

4. การคำนวณระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบความรู้
วิชาหลักการพยาบาล 1

$$P = \frac{P_h + P_l}{2n}$$

$$r = \frac{P_h - P_l}{2n}$$

เมื่อ	P	แทน	ดัชนีความยาก
	r	แทน	อำนาจจำแนก
	P_h	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
	P_l	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

5. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง
ของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มที่เรียน โดยใช้สัญญาณการเรียนและกลุ่มที่เรียน โดยวิธีสอนปกติ
และเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่เรียน โดย
ใช้สัญญาณการเรียนก่อนและหลังการสอน ด้วยสถิติทดสอบ ที (Dependent t-test)

$$t = \frac{\bar{d}}{Sd\sqrt{n}}, \text{ องศาอิสระ} = V: (V = n-1)$$

เมื่อ	\bar{d}	แทน	ผลต่างของคะแนนหลังทดลองกับก่อนทดลอง
	Sd	แทน	ค่าเบี่ยงเบนของผลต่างของคะแนนหลังทดลองกับ ก่อนทดลอง
	n	แทน	จำนวนขนาดตัวอย่าง

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ตัวอย่างแผนการสอนที่ใช้สัจฉาการเรียน
2. ตัวอย่างสัจฉาการเรียน
3. ตัวอย่างแบบสอบถามรู้วิชาหลักการพยาบาล 1
4. ตัวอย่างแบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาล
5. ตัวอย่างแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ใช้สำหรับการเรียน ครั้งที่ 2

เรื่อง	การจัดทำนอน
ผู้สอน	นางสาวศรีสุภาภรณ์ บิณฑาทประสิทธิ์
ผู้เรียน	นักศึกษาพยาบาลตำรวจ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ จำนวน 35 คน
วัน เวลา	สถานที่ ห้องเรียน วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ

จุดประสงค์ทั่วไป เมื่อจบเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนสามารถ

1. อธิบายจุดประสงค์ของการจัดทำนอนแบบต่าง ๆ ได้
2. บอกวิธีการจัดทำนอนแบบต่าง ๆ ได้

จุดประสงค์การวิจัย เมื่อจบบทเรียนนี้ ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนี้

1. ด้านการเปิดโอกาสสู่การเรียนรู้
2. ด้านโมเมตของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ
3. ด้านความคิดริเริ่ม และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
4. ด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง
5. ด้านความรักในการเรียน
6. ด้านความคิดสร้างสรรค์
7. ด้านการมองอนาคตในแง่ดี
8. ด้านการใช้ทักษะการศึกษาค้นคว้า และทักษะการแก้ปัญหา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
บทนำ การจัดทำนอนสำหรับผู้ป่วย เป็นกิจกรรมการพยาบาลที่มีจุดมุ่งหมายหลัก คือ เพื่อความสบายของผู้ป่วยโดยเฉพาะผู้ป่วยที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวตัวเองได้ตามปกติ ต้องนอนอยู่ในท่าใดท่าหนึ่งเป็นเวลานาน ซึ่งอาจก่อให้เกิดภาวะแทรกซ้อนต่าง ๆ ได้ง่าย เช่น การเกิดแผลกดทับ และจุดมุ่งหมายอีกประการ เพื่อให้การตรวจหรือการรักษาพยาบาลเป็นผลดี ทำนอนบางท่าช่วยให้เกิดผลดีต่อการรักษาพยาบาล เช่น ทำนอนศีรษะสูงจะช่วยให้หายใจได้สะดวก ลดอาการหอบเหนื่อย การจัดทำนอนให้ผู้ป่วย การจัดทำนอนให้ผู้ป่วยมีจุดมุ่งหมายหลัก 2 ประการคือ 1. เพื่อความสบาย การเจ็บป่วยทำให้ผู้ป่วยต้องใช้เวลาเกือบทั้งหมดอยู่บนเตียง ผู้ป่วยบางคนอ่อนเพลียมากไม่สามารถเคลื่อนไหวตัวเองได้ตามปกติ ต้องนอนอยู่ในท่าใดท่าหนึ่งเป็นเวลานาน มีผลทำให้เกิดความไม่สุขสบายขึ้น จึงเป็นหน้าที่ของพยาบาลที่จะต้องพิจารณาให้ความช่วยเหลือในการจัดทำนอนให้ถูกต้อง เปลี่ยนทำนอนให้บ่อย ๆ ช่วยขยับเขยื้อนหรือออกกำลังกายให้ เป็นต้น 2. เพื่อให้การตรวจและ/หรือการรักษาพยาบาลเป็นผลดี ทำนอนบางท่าจำเป็นต้องจัดให้ผู้ป่วยเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้เกิดผลดีต่อการตรวจ การรักษา หรือการปฏิบัติพยาบาล เช่น จัดทำนอนตะแคงซ้าย เพื่อตรวจลำไส้ใหญ่ส่วนปลาย จัดทำนอนศีรษะสูงหรือทำนั่งเพื่อช่วยให้หายใจได้สะดวก ลดอาการหอบเหนื่อย จัดทำนอนตะแคงเพื่อให้หนองไหลออกจากแผลผลได้ดีขึ้น จัดทำนอนราบศีรษะต่ำให้กับผู้ป่วยมีอาการช็อก	- ผู้สอนทักทาย ผู้เรียนและนำเข้าสู่บทเรียน - ผู้เรียนนำเสนอผล การค้นคว้าทีละกลุ่ม - ผู้สอนเพิ่มเติม และสรุปเนื้อหา	- แผ่นใสแสดง หัวข้อ และ จุดประสงค์ เรื่องการจัดทำนอน - แผ่นใส - เครื่องฉายข้ามศีรษะ	- สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ขณะนำเข้าสู่บทเรียน จากการศึกษาและการแสดงความคิดเห็น - ผู้เรียนบอกได้ว่าจุดมุ่งหมายของการจัดทำนอนมี 2 ประการ 1. เพื่อความสบาย ผู้ป่วยที่นอนนาน ๆ จะเกิดความไม่สุขสบาย ควรเปลี่ยนทำนอนให้ 2. เพื่อให้การตรวจและ/หรือการรักษาเป็นผลดี เช่น ทำนอนศีรษะสูง ช่วยลดอาการหอบเหนื่อย หายใจได้สะดวก	

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียน	การประเมินผล
- ผู้เรียนบอก หลักการปฏิบัติใน การจัดทำนอน ให้ผู้ป่วยได้ ถูกต้อง	หลักปฏิบัติในการจัดทำนอนให้ผู้ป่วย การช่วยเหลือจัดทำนอนให้ผู้ป่วยอยู่ในท่าที่สุขสบายนั้น ผู้จัดทำนอนควรยึดหลัก ปฏิบัติ ดังนี้ 1. จัดทำนอนให้เป็นที่นอนที่กายวิภาคศาสตร์ คือ แนวลำตัวตรง อวัยวะทุกส่วนของร่างกายสามารถทำงานได้ตามปกติ นำหนักร่างกายทุกส่วนตกลงบนที่นอนท่า ๆ กัน ช่องอก ช่องท้อง ไม่ถูกกดทับ 2. ข้อต่อต่าง ๆ อยู่ในท่างอเล็กน้อย เพื่อให้กล้ามเนื้อผ่อนคลาย 3. จัดเปลี่ยนท่าใหม่อย่างน้อยที่สุดทุก 2 ชั่วโมง หรือตามช่วงเวลาที่เหมาะสมกับ กิจกรรมประจำวัน การนอนท่าหนึ่งท่าใดเป็นเวลานานจะเกิดการกดทับเฉพาะแห่ง และ เป็นสาเหตุส่งเสริมให้เกิดแผลกดทับได้ง่าย 4. ให้ผู้ป่วยได้มีการออกกำลังกายอย่างน้อยวันละครั้ง ยกเว้นมีข้อห้ามเพื่อการรักษา 5. เมื่อเปลี่ยนท่านอนให้ผู้ป่วยใหม่ควรขยับเขยื้อนข้อต่อต่าง ๆ ให้มีการเคลื่อนไหว ตามขอบเขตที่ทำให้ ยกเว้นมีข้อห้ามเพื่อการรักษา	- ผู้เรียนอภิปราย หลักการปฏิบัติใน การจัดทำนอนให้ ผู้ป่วยจากสถาน- การณ์สมมติ	- สถานการณ์ สมมติ - กระดาษ และปากกา	- ผู้เรียนบอกหลักการปฏิบัติในการ จัดทำนอนให้ผู้ป่วยได้ถูกต้อง
- ผู้เรียนบอกจุด ประสงค์การจัด ทำนอนได้ถูก ต้อง	ท่านอนหงาย (dorsal position or supine position) การจัดทำนอนหงายมีจุดประสงค์ 2 ประการ คือ 1. เป็นท่าเตรียมตรวจอวัยวะด้านหน้าของร่างกาย เช่น ศีรษะ หน้า แขน ขา หน้าอก ท้อง และการตรวจรีเฟล็กซ์ (reflex) ให้ผู้ป่วยนอนหงายราบเตียง ศีรษะหนุนหมอน การจัดทำนอนหงาย เพื่อเตรียมตรวจนี้ไม่ต้องการหมอนหนุนหรือผ้าแต่ห่มผ้าและ เปิดเฉพาะตำแหน่งที่ตรวจเท่านั้น	- ผู้เรียนนำเสนอผล การค้นคว้าที่ละ กลุ่ม - ผู้สอนเพิ่มเติม และสรุปเนื้อหา	- ผู้เรียนบอกจุดประสงค์การจัด ทำนอนได้ถูก ต้อง	

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม การเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
- ผู้เรียนจัดทำ นอนหงายได้ถูกต้อง	2. เป็นท่านอนที่จัดขึ้นเพื่อความสบาย สำหรับผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัว เป็นอัมพาต หรืออ่อนเพลียมากไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายตนเองได้ วิธีจัดทำนอนหงายให้กับผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้ 1. ให้ผู้ป่วยนอนหมอนหนุนให้ความกว้างของหมอนรองรับส่วนศีรษะและไหล่ และสูงพอเหมาะ เพื่อป้องกันกระดูกสันหลังส่วนคอ ไหล่งอหรือแขนงอไปข้างหลัง 2. หมุนฝ่าหรือหมอนเล็ก ๆ ได้บนเอน เพื่อป้องกันหลังโค้งงอ 3. หมุนฝ่าหรือหมอนได้แขนทั้งสองข้าง เพื่อให้แขนอยู่ในท่าถูกต้องป้องกันข้อไหล่หมุนเข้าด้านในและข้อศอกเหยียดออก 4. วางหมอนทราย หรือผ้ามีวุ้นกลมข้างต้นขาทั้ง สองข้าง เพื่อป้องกันข้อสะโพก หมุนออกด้านนอก 5. หมุนฝ่าหรือหมอนเล็ก ๆ ได้เข้าเหนือข้อพับ เพื่อป้องกันข้อเข่าเหยียดและแรงกดทับหลอดเลือดที่ข้อพับเข่า 6. หมุนฝ่าหรือของนุ่ม เช่น ฟองน้ำ หมอนเล็ก ได้ข้อเท้า เพื่อป้องกันเส้นเอ็นกดทับที่นอน 7. ใช้หมอนทราย ฝ่าเท้า หรือแผ่นไม้ คั่นปลายเท้าให้ตั้งขึ้นให้ข้อเท้าอยู่ในลักษณะเหยียดเข่า (dorsal flexion) เพื่อป้องกันข้อเท้าเหยียด (plantar flexion) และปลายเท้าตก (foot drop) 8. ถ้าผู้ป่วยไม่รู้สึกตัว ให้มีอู่กำฝามุม เพื่อป้องกันข้อนิ้วมือเหยียด		- ภาพการจัด ท่านอนหงาย	- ผู้เรียนจัดทำนอนหงายตาม ขั้นตอนที่ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
- ผู้เรียนจัดทำ นอนหงาย ชันเข้าได้ถูกต้อง	ทำนอนหงายชันเข้า (dorsal recumbent position) เป็นท่าเตรียมตรวจ หรือทำการพยาบาล โดยเฉพาะ เช่น ตรวจช่องคลอด ศีรษะ ทวารหนัก สวมปีสตาวะ ทำความสะอาดอวัยวะสืบพันธุ์ภายนอก และทำคลอดบุตร การคลุมผ้าและปิดเฉพาะตำแหน่งที่ต้องการทำได้โดยวางผ้าห่มให้มุมหนึ่งอยู่ที่อก มุม ทะแยงตรงข้างคลุมระหว่างขาคู่ผู้ป่วย อีกสองมุมที่เหลือปิดบริเวณต้นขาและเท้าแต่ละข้าง มีวิธีปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้ 1. จัดให้ผู้ป่วยนอนหงาย ศีรษะหนุนหมอน 2. กั้นม่าน ห่มผ้าให้ เพื่อไม่ให้เปิดเผยผู้ป่วย แล้วให้ผู้ป่วยถอดผ้าห่มหรือเสื้อชั้นใน 3. ปิดคางผู้ป่วย เพื่อไม่ให้ผู้ป่วยรู้สึกกระดากอาย 4. ให้ผู้ป่วยชันขาขึ้น และแยกขาสองข้าง เพื่อสะดวกในการตรวจ หรือปฏิบัติ การพยาบาล 5. ตกแต่งผ้าห่มให้ปิดต้นขาทั้งสองข้างและเท้าปิดเฉพาะบริเวณขาหนีบ อวัยวะ สืบพันธุ์ภายนอก เพื่อไม่ให้เปิดเผยผู้ป่วย ทำนอนหงายพาดเท้าบนขาหยั่ง (lithotomy position) เป็นท่าเตรียมตรวจ โดยเฉพาะ จุดประสงค์คล้ายกับทำนอนหงายชันเข้า แต่ต่างกัน ตรงที่ทำนอนหงายพาดเท้าบนขาหยั่ง ทำให้ผู้ทำการรักษาหรือให้การพยาบาลสามารถเข้า ใกล้บริเวณที่ต้องการตรวจได้มากขึ้น ทำให้สะดวกและทำได้ถนัด เช่น การทำคลอดเมื่อ ทารกในครรภ์อยู่ในท่าผิดปกติ มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้ 1. จัดให้ผู้ป่วยนอนหงายบนเตียงที่มีขาหยั่งพาดเท้า (lithotomy bed)	การเรียนรู้การสอน	- ภาพการจัด ทำนอนหงาย ชันเข้า - ภาพการจัด ทำนอนหงาย พาดเท้าบน ขาหยั่ง	- ผู้เรียนจัดทำนอนหงายชันเข้า ตามขั้นตอนได้ถูกต้อง - ผู้เรียนจัดทำนอนหงายพาดเท้า บนขาหยั่งตามขั้นตอนได้ถูกต้อง
- ผู้เรียนจัดทำ นอนหงายพาด เท้าบนขาหยั่ง ได้ถูกต้อง		- ผู้เรียนนำเสนอ ผลการค้นคว้าทีละ กลุ่ม - ผู้สอนเพิ่มเติม และสรุปเนื้อหา		

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม การเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้ การประเมินผล
- ผู้เรียนบอก ประโยชน์ของ การจัดทำนอน หงายศีรษะสูง ได้ถูกต้อง	2. คลุมผ้า เพื่อ ไม่เปิดเผยผู้ป่วยและให้ผู้ป่วยเลื่อนผ้าหนุนขึ้นหรือถอดออก 3. ให้ผู้ป่วยเลื่อนกันมาที่ขอบเตียง เพื่อสะดวกในการตรวจหรือรักษา 4. ปิดตาให้ผู้ป่วย เพื่อ ไม่ให้ผู้ป่วยอาย 5. ให้ผู้ป่วยพาดเท้าทั้งสองข้างบนขาหยั่งถ้า ไม่มีเตียงที่มีขาหยั่งให้ผู้ป่วยชันขา 6. คลุมผ้าบริเวณต้นขาและเท้า เปิดเฉพาะบริเวณขาหนีบและอวัยวะสืบพันธุ์ ภายนอก เพื่อ ไม่เปิดเผยผู้ป่วย ท่านอนหงายศีรษะสูง (Fowler's position or semi sitting position) เป็นท่านอนที่สุขสบายและเพื่อการรักษา โดยจัดให้ผู้ป่วยนอนหงายศีรษะสูง 30 ถึง 90 องศา ทำที่สะดวกสำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ บนเตียง เช่น แปร่งพื้น อ่านหนังสือ รับประทานอาหาร นอกจากนี้ ยังเหมาะสำหรับผู้ป่วยที่มีอาการหายใจหอบเหนื่อย และผู้ป่วยหลังผ่าตัดอวัยวะภายในช่องท้อง ประโยชน์ที่ได้รับ คือ 1. ให้ผู้ป่วยหายใจสะดวกขึ้น ลดอาการเหนื่อย หอบ แน่นอึดอัด หายใจไม่สะดวก เพราะช่องอกกว้างขึ้น เนื่องจากกระบังลมไม่ถูกอวัยวะภายในช่องท้องดันขึ้น ปอดจึงขยายตัวได้เต็มที่ 2. ช่วยให้มีน้ำหนักของหย่อนตัว ลดการเจ็บตึงแผลผ่าตัดที่หน้าท้อง และทำให้เคลื่อนไหวได้ตามปกติ 3. ผู้ป่วยที่มีการอักเสบและติดเชื้อภายในช่องท้อง (peritonitis) ทำนอนนี้จะช่วยให้เลือด หมองที่ตกค้างอยู่ไหลมารวมกัน และไหลออกจากท้องระบายที่ใส่ไว้ได้สะดวกขึ้น ช่วยลดการอักเสบภายในช่องท้อง	กิจกรรม การเรียนรู้ - ผู้เรียนนำเสนอ ผลการค้นคว้าที่ละ กลุ่ม - ผู้สอนเพิ่มเติม และสรุปเนื้อหา	การประเมินผล - ผู้เรียนบอกประโยชน์ของการ จัดทำนอนหงายศีรษะสูงได้ ถูกต้อง

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม การเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
- ผู้เรียนจัดทำ นอมนายศิระมะ สูงได้ถูกต้อง	วัตถุประสงค์ มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้ 1. ให้ผู้ช่วยนอมนายศิระมะและให้ เพื่อป้องกันกระดูกสันหลังส่วนคอโค้งงอ หรือแหว่งไปข้างหลัง 2. ยกหัวเตียงสูง 30 ถึง 90 องศา ถ้าผู้ช่วยนอมนายศิระมะยกหัวเตียงสูงขึ้นได้ก่อนยกหัวเตียงขึ้นให้เลื่อนตัวผู้ช่วยไปทางหัวเตียงให้สูงพอ โดยให้สะโพกอยู่ตรงรอยพับเตียงพอดี ถ้าผู้ช่วยนอมนายศิระมะ ใช้หมอนสามเหลี่ยมแทน เพื่อป้องกันหลังโค้งงอ 3. หมุนผ้าหรือหมอนเล็ก ๆ ได้เข้าหมอนข้อพับ หรือยกเตียงตรงระดับเข้าผู้ช่วยขึ้น สูงประมาณ 10 ถึง 20 องศา เพื่อป้องกันข้อเข่าเหยียดและแรงกดทับหลอดเลือดที่ข้อพับเข่า 4. ถ้าผู้ช่วยขยับเขยื้อนเขาไม่ได้ ดำเนินการตามข้อ 4-6 5. วางหมอนทรายหรือผ้าพันกมข้างต้นข้างทั้งสองข้าง เพื่อป้องกันข้อสะโพก หมุนออกด้านนอก 6. หมุนผ้าหรือหมอนเล็ก ๆ ได้ข้อเท้า เพื่อป้องกันส่วนเท้ากดทับที่นอมน 6. ใช้หมอนทราย หรือผ้าพันกมข้างเท้าให้ตั้งขึ้นข้อเท้าอยู่ในลักษณะเหมือนอนขาขึ้น เพื่อป้องกันข้อเท้าเหยียดและปลายเท้ากด ถ้าผู้ช่วยขยับเขยื้อนเขาไม่ได้ ดำเนินการตามข้อ 7-8 7. หมุนหมอนใต้เขมและให้ทั้งสองข้าง เพื่อป้องกันเขมหรือขดข้างถ้าตัว 8. ให้ผู้ช่วยกำข้อมือไว้ในมือ เพื่อป้องกันข้อมือนิ้วมือเหยียด	กิจกรรม การเรียนรู้	- ภาพการจัด ท่านอมนาย ศิระมะสูง	- ผู้เรียนจัดทำนอมนายศิระมะ สูงตามขั้นตอนได้ถูกต้อง

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม การเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
- ผู้เรียนบอกจุดประสงค์การจัด ประสงค์การจัด ทำนอนตะแคง ได้ถูกต้อง	ท่านอนตะแคง (lateral position) จุดประสงค์ของการจัดท่านอนนี้มี 2 ประการ คือ 1. เป็นท่าเตรียมตรวจอวัยวะด้านข้าง เช่น ศีรษะ หู แขน ขา และลำตัวด้านข้าง 2. เป็นท่าที่จัดเพื่อความสบายสำหรับผู้ป่วยที่เคลื่อนไหวตนเองไม่ได้ เนื่องจาก ทำให้น้ำหนักร่างกายตกลงที่ด้านข้างของลำตัว บริเวณสะบักและสะโพก มีผลคือช่วยลด การกดทับบริเวณส่วนหลังของร่างกาย เช่น ที่ศีรษะ สะบัก ก้นกบ ส้นเท้า เนื่องจากทำนี้ จัดให้ข้อต่าง ๆ ของแขนและขาอยู่ในท่างอ จึงเป็นท่าที่ควรจัดให้หลังจากที่นอนหงายมา ระยะหนึ่งแล้ว สำหรับผลเสียของท่านอนตะแคง คือข้อไหล่และข้อสะโพกที่อยู่ด้านบน จะหย่อนลงและหมุนเข้าด้านใน ถ้าไม่หมุนฝ่าหรือหมอนให้อยู่ในระดับที่ถูกต้อง วิธีจัดท่านอนตะแคงเพื่อความสบายให้กับผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ มีวิธี ปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้	- ผู้เรียนนำเสนอผล การค้นคว้าทีละ กลุ่ม - ผู้สอนเพิ่มเติม และสรุปเนื้อหา	- ภาพการจัด ท่านอน ตะแคง	- ผู้เรียนบอกจุดประสงค์การจัด ท่านอนตะแคง ได้ถูกต้อง - ผู้เรียนจัดทำนอนตะแคงตาม ขั้นตอนได้ถูกต้อง
- ผู้เรียนจัดทำ นอนตะแคงได้	1. ให้ผู้ป่วยนอนตะแคงข้างใดข้างหนึ่ง ซ้ายหรือ ขวาก็ได้ 2. ศีรษะหนุนหมอน เพื่อป้องกันคอเอียงไปด้านข้าง และลดการเมื่อยล้าของ กล้ามเนื้อคอ 3. แขนทั้งสองข้างอยู่ในท่างอเล็กน้อย และอยู่ด้านหน้าของลำตัว 4. สอดหมอนหนุนที่ไหล่และแขนด้านบนของผู้ป่วยให้อยู่ในระดับเดียวกับข้อ ไหล่ เพื่อป้องกันไหล่หุบเข้าและหมุนเข้าด้านในและช่วยให้หายใจสะดวก ปอดขยายได้ ตามปกติ			

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม การเรียนการสอน	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
- ผู้เรียนจัดทำ นอนตะแคงกึ่ง คว่ำได้ถูกต้อง	5. สอดหมอนหนุนขาที่อยู่ด้านบนของผู้ป่วยให้อยู่ในระดับเดียวกับข้อสะโพก เพื่อป้องกันขาหุบเข้า และหมุนเข้าด้านใน 6. วางหมอนหรือผ้าห่มม้วนกลมหนุนด้านหลังผู้ป่วยไว้ เพื่อป้องกันผู้ป่วยพลิก หายมาด้านหลัง 7. ผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวให้วางหมอนทรายต้นปลายเท้าให้อยู่ในลักษณะเหมือนท่า ยืน และมีอีกด้านมุม เพื่อป้องกันข้อเท้าเหยียด ปลายเท้าตก และข้อนิ้วเหยียด ทำนอนตะแคงกึ่งคว่ำ (semiprone position) เป็นท่านอนที่คล้ายกับท่านอนตะแคง ต่างกันตรงที่ท่านอนนี้แขนล่างจะอยู่ด้านหลัง ของลำตัว และนำหมอนหนุนมาทางด้านหน้าของลำตัว บริเวณสะโพกและไหลบ่น ทำนี้ใช้มากในผู้ป่วยไม่รู้สึกตัวเพราะเป็นท่าที่ช่วยให้นำสายเสมหะไหลออกจากปาก จมูก ได้สะดวก นอกจากนี้ยังเป็นการหนุนที่สุทธสบายสำหรับคนปกติ และหญิงตั้งครรภ์ใน ระยะใกล้คลอดอีกด้วย ซึ่งมีวิธีปฏิบัติ ดังนี้ 1. ให้ผู้ป่วยนอนตะแคงเกือบคว่ำไปทางซ้ายหรือขวาก็ได้ ให้แขนข้างที่อยู่ชิดที่ นอนวางอยู่ด้านหลังของลำตัว เพื่อป้องกันผู้ป่วยพลิกหงายกลับ 2. ติวระหนุนหมอน เพื่อป้องกันคอเอียงไปด้านข้าง 3. สอดหมอนหนุนที่แขนข้างบนของผู้ป่วยให้อยู่ระดับเดียวกับข้อไหล่ เพื่อป้องกันไหล่บ่นหมุนเข้าหาคำ และลดการกดทับบริเวณหน้าอก 4. สอดหมอนหนุนขาด้านบนของผู้ป่วยให้อยู่ในระดับเดียวกับข้อสะโพก เพื่อ ป้องกันข้อสะโพกหุบเข้าและหมุนเข้าด้านใน	- ผู้เรียนนำเสนอผล การค้นคว้าทีละ กลุ่ม	- ภาพการจั ทำนอน ตะแคงกึ่งคว่ำ	- ผู้เรียนจัดทำนอนตะแคงกึ่งคว่ำ ตามขั้นตอนที่ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม การเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
- ผู้เรียนจัดทำ นอตตะแคงซ้าย เกือบกว่าได้ ถูกต้อง	5. ผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัว ให้วางหมอนทรายคั่นปลายเท้าให้ชื่อเท้าลงในลักษณะเดียวกับเมื่ออยู่ในท่านอน มือกำฝ่ามือ เพื่อป้องกันข้อเท้าเหยียด ปลายเท้าตก และข้อนิ้วเหยียด ทำนอตตะแคงซ้ายเกือบกว่า (Sim's position) เป็นท่าเตรียมตรวจหรือทำการพยาบาล โดยเฉพาะเช่น ตรวจทวารหนักสวนอุจจาระเห็นยาทางทวารหนัก จุดประสงค์ที่จัดให้ผู้ป่วยนอนตะแคงซ้าย เพื่อให้ต้องการให้ลำไส้ใหญ่ส่วนปลายอยู่ด้านข้างหรือชิดกับที่นอน มีวิธีปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้ 1. ห่มผ้าให้และให้ผู้ป่วยออกกางหรือค้ำง เพื่อไม่เปิดเผยผู้ป่วย 2. ให้ผู้ป่วยนอนตะแคงซ้ายศีรษะหันนอนเลื่อนกันให้อยูริมเตียง เพื่อสะดวกในการตรวจและทำปฏิบัติการพยาบาล 3. เดือนแขนซ้ายผู้ป่วยให้อยู่ด้านหลังของลำตัวแขนขวาอยู่ด้านหน้า เพื่อให้อยู่ในท่าตะแคงเกือบกว่า 4. งอสะโพกและเข้าขาจากเกือบชิดหน้าท้อง เพื่อให้แก้มกันแยกกัน 5. เปิดเฉพาะบริเวณก้น ทำนอตกว่าถูกเข้า (knee-chest position) เป็นท่าเตรียมตรวจหรือทำผ่าตัดทวารหนักและลำไส้ใหญ่ส่วนปลาย โดยเฉพาะมีวิธีปฏิบัติ ดังนี้ 1. ให้ผู้ป่วยนอนคว่ำยกกันขึ้น หันหน้าไปข้างใดข้างหนึ่ง 2. ให้ต้นขาตั้งฉากกับที่นอน วางแขนข้างลำตัวในทางข้อศอก เพื่อสะดวกในการตรวจหรือการผ่าตัด	- ผู้เรียนนำเสนอผล การค้นคว้าที่ละ กลุ่ม - ผู้สอนเพิ่มเติม และสรุปเนื้อหา	- ภาพการจัด ท่านอน ตะแคงซ้าย เกือบกว่า	- ผู้เรียนจัดทำนอตตะแคงซ้าย เกือบกว่าตามขั้นตอนได้ถูกต้อง
- ผู้เรียนจัดทำ นอตกว่าถูกเข้า ได้ถูกต้อง		- ผู้เรียนนำเสนอผล การค้นคว้าที่ละ กลุ่ม - ผู้สอนเพิ่มเติม และสรุปเนื้อหา	- ภาพการจัด ท่านอนกว่า ถูกเข้า	- ผู้เรียนจัดทำนอตกว่าถูกเข้า ตามขั้นตอนได้ถูกต้อง

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม การเรียนการสอน	สื่อการเรียน	การประเมินผล
- ผู้เรียนสรุปเนื้อหาของบทเรียนได้ถูกต้อง	3. หนุนหนุนอนได้ตีระอะ อก แดะท้อง เพื่อช่วยรับน้ำหนักตัว ลดอาการเมื่อย 4. กลุ่มคำ ดอคกางเกง หรือเลื่อนสำนวนขึ้น เพื่อ ไม่เปิดเผยผู้ป่วย 5. ตกแต่งผ้าหม่ให้ปิดกาทังสองข้าง เปิดเฉพาะบริเวณทวารหนัก การคลุมผ้าทำเช่นเดียว กับทำนอนหงายเช่นเข้า สรุป การจัดทำนอนแต่ละท่ามีจุดมุ่งหมาย เพื่อสนองความต้องการด้านร่างกายให้ผู้ป่วยรู้สึกสุขสบายในขณะที่อยู่ในภาวะเจ็บป่วย เช่น ผู้ป่วยที่มีอาการหอบ เหนื่อย หายใจได้ไม่สะดวก จะใช้ลักษณะการนอนหงายศีรษะสูง การจัดทำนอนตะแคงด้านซ้ายให้ผู้ป่วยหลังจากที่นอนหงายครบ 2 ชั่วโมง นอกจากนี้ การจัดทำนอนยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสะดวกในการตรวจรักษาพยาบาล เช่น การจัดทำนอนตะแคงซ้ายเพื่อตรวจลำ ไส้ใหญ่ส่วนปลาย การจัดทำนอนหงายชันเข่าเพื่อสวนปัสสาวะในผู้ป่วยหญิง ทั้งนี้ การจัดทำนอนให้ผู้ป่วยควรมีหลักการจัดทำนอนตามหลักกายวิภาคศาสตร์ การจัดจัดทำนอนที่เหมาะสมกับสภาพผู้ป่วย ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำนอนนี้จะช่วยให้พยาบาลวางแผนการพยาบาลที่เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย	- ผู้เรียนสรุปเนื้อหา ของบทเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหา เพิ่มเติม		- ผู้เรียนสรุปเนื้อหาของบทเรียน ได้ถูกต้อง และครอบคลุม

รายการอ้างอิง

- เกสินี เทนทิทักษ์. หลักการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์, 2528.
- นิตยา ปรัชญาจุฑา อาภา ใจงาม และจันทมา รณฤทธิวิชัย, บรรณาธิการ. การพยาบาลเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สามเจริญพาณิชย์, 2536.
- มาลี สนิธเกษตริน, บรรณาธิการ. คู่มือปฏิบัติการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 13. (ม.ป.ท.), ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- สุภาณี เศษาคิสัย, บรรณาธิการ. การพยาบาลพื้นฐาน แนวคิดและการปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : จุดทอง, 2539.
- Grace Cole, Editor. *Fundamental Nursing Concepts and Skills*. nd edition. St. Louis : The C.V. Mosby Co., 1996.
- Hazel B M Heath, Editor. *Potter and Perry's Foundations in Nursing Theory and Practice*. Italy : The C.V. Mosby Co., 1995.
- Kozier Barbara, Erb Glenora and Olivieri Rita, Editor. *Fundamentals of Nursing Concepts Process and Practice*. California : Addison-Wesley Publishing Comp Inc., 1991.

สัญญาการเรียน

ผู้เรียน นางสาว สุดสวย เรียนดี

นักศึกษาพยาบาลปี 1

หลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิต

วิทยาลัยพยาบาล ตำรวจ

วิชา หลักการพยาบาล 1

จำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต

เรื่อง การจัดทำนอน

ผู้สอน อาจารย์ ศรีศุภกาญจน์ บิณฑาประสิทธิ์

วันเริ่มสัญญา 12 มกราคม 2541

วันสิ้นสุดสัญญา 17 กุมภาพันธ์ 2541

เป้าหมายของผู้เรียน มีทักษะการจัดทำนอนได้ถูกต้อง

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์ การเรียนรู้	กิจกรรมการ เรียนรู้	แหล่งทรัพยากร การเรียนรู้	หลักฐานการ เรียนรู้
12 ม.ค.41	อธิบายและแสดงวิธี การจัดทำนอนต่อไปนี้ ได้ถูกต้อง - ทำนอนหงาย - ทำนอนหงายชันเข่า - ทำนอนหงายพาดเท้า บนขาหยั่ง - ทำนอนหงายศีรษะสูง - ทำนอนตะแคง - ทำนอนตะแคงกึ่งคว่ำ - ทำนอนตะแคงซ้าย เกือบคว่ำ	- ประเมินผู้เรียนก่อนที่ รับผิดชอบในการค้นคว้า - ประเมินก่อนและรวบรวม การจัดทำนอนจากตำรา - อภิปรายและซักถามภายใน กลุ่ม เพื่อให้ทุกคนเกิด ความเข้าใจตรงกัน - ฝึกจัดทำนอนแต่ละท่า จากตำราที่ค้นคว้า - นำเสนอผลการศึกษา และอภิปรายในชั้นเรียน - ทำกิจกรรมการเรียนที่ได้ รับมอบหมายจากอาจารย์	- ตำราวิชาการ พยาบาล - สื่อวีดิทัศน์	- เนื้อหาการจัด ทำนอนที่ได้จาก การอภิปรายกลุ่ม - อธิบายขณะแสดง วิธีการจัดทำนอน ท่าต่างๆ ได้ถูกต้อง - ประเมินความรู้จาก แบบสอบความรู้ หลังเรียน

สัญญาฉบับนี้จะสมบูรณ์เมื่อผู้เรียน ได้ปฏิบัติตามกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในสัญญาจน
สำเร็จ หากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในสัญญาจะต้องได้รับความเห็นชอบทั้งผู้เรียนและผู้สอน

ลายมือชื่อผู้เรียน สุดสวย เรียนดี

วันที่ 12 มกราคม 2541

ลายมือชื่อผู้สอน ศรีศุภกาญจน์ บิณฑาประสิทธิ์

วันที่ 12 มกราคม 2541

แบบสอบความรู้วิชาหลักกายภาพบำบัด 1 และ 2

เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยเพื่อความสุขสบายและความปลอดภัย

สำหรับนักศึกษาพยาบาลปี 1 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

คำสั่ง จงเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. นายปอ กำลังยกน้ำหนัก นักศึกษาจะอธิบายการทำงานของกล้ามเนื้อบริเวณแขนทั้งสองข้างอย่างไร ?
 - ก. เมื่องอข้อศอก กล้ามเนื้อ Biceps เขยียดตัว กล้ามเนื้อ Triceps หดตัว
 - ข. เมื่องอข้อศอก กล้ามเนื้อ Biceps หดตัว กล้ามเนื้อ Triceps เขยียดตัว
 - ค. เมื่อเหยียดข้อศอก กล้ามเนื้อ Biceps หดตัว กล้ามเนื้อ Triceps ยืดตัว
 - ง. เมื่อเหยียดข้อศอก กล้ามเนื้อ Biceps ยืดตัว กล้ามเนื้อ Triceps หดตัว

2. ข้อใด คือ การตอบสนองต่อภาวะการไม่เคลื่อนไหว ?
 - ก. ผู้ป่วยมีอาการท้องอืด เบื่ออาหาร
 - ข. ผู้ป่วยเกร็งกล้ามเนื้อแขนส่วนที่เข้าเฝือก
 - ค. ผู้ป่วยมีค่าความดันโลหิต 120/80 มม.ปรอท
 - ง. แพทย์วินิจฉัยว่าผู้ป่วยเป็นโรคกระเพาะอาหารอักเสบ

3. อาการปลายเท้าตก (Foot drop) เกิดขึ้นเนื่องจากข้อใด ?
 - ก. การไหลเวียนเลือดช้าลง
 - ข. กล้ามเนื้อไม่มีการหดตัว
 - ค. กล้ามเนื้อมีการหดตัวไม่ดี
 - ง. เลือดไปเลี้ยงบริเวณปลายเท้าไม่เพียงพอ

4. ผู้ป่วยรายใดต่อไปนี้มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับมากที่สุด ?
 - ก. ผู้ป่วยชายอายุ 71 ปี เป็นอัมพาตรู้สึกตัวดี
 - ข. ผู้ป่วยหญิงอายุ 80 ปี มีแผลลอกที่หัวเข่าทั้งสองข้าง
 - ค. ผู้ป่วยชายอายุ 65 ปี น้ำหนัก 80 กิโลกรัม ขาหัก ใส่เฝือกไว้
 - ง. ผู้ป่วยหญิงอายุ 85 ปี ป่วยเป็นโรคเบาหวานและมีแผลที่ต้นขาซ้าย

5. การพยาบาลเพื่อช่วยผู้ป่วยที่ไม่สามารถเคลื่อนไหว และไม่สนใจตนเองคือข้อใด ?
 - ก. ดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด
 - ข. ส่งเสริมความมีคุณค่าในตนเองแก่ผู้ป่วย
 - ค. กระตุ้นให้ผู้ป่วยรับรู้ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ
 - ง. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนแก่ผู้ป่วย และญาติ

วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ
ภาควิชาการพยาบาลพื้นฐานและฉีดยา
แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมกาปฏิบัติกาพยาบาล

เรื่อง การช่วยเหลือผู้ป่วยเคลื่อนไหว

ชื่อ-สกุล..... เลขที่..... ชั้นปี.....

สถานที่ศึกษาภาคปฏิบัติ..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ขั้นตอนหลัก	รายการที่ประเมิน	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	ข้อเสนอแนะ
1. ขั้นเตรียม - การเตรียม ผู้ป่วย	1. ประเมินสภาพผู้ป่วยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ			
	2. แจ้งให้ผู้ป่วยทราบวัตถุประสงค์ และแนะนำวิธีปฏิบัติตัว เพื่อให้ความร่วมมือขณะจัดทำนอน			
2. ขั้นปฏิบัติ	การช่วยผู้ป่วยเลื่อนขึ้นหัวเตียง			
	1. ปรับเตียงให้อยู่ในแนวราบ จัดให้ผู้ป่วยนอนหงาย			
	2. นำหมอนหนุนศีรษะออก วางพิงไว้ที่พนักเตียง เพื่อ ป้องกันศีรษะชนพนักเตียง			
	3. พยายามขึ้นข้างเตียงในลักษณะก้าวเท้าออกมาข้างหน้า พร้อมกับย่อเข่าลงทั้งสองข้าง			
	4. สอดแขนข้างหนึ่งเข้าใต้ไหล่ และอีกข้างหนึ่งใต้ต้นขา			
	5. ให้ผู้ป่วยชันขาขึ้น ไข่มือและเท้ายันที่นอนเพื่อเลื่อนตัวขึ้น			
	6. ขณะผู้ป่วยเลื่อนตัวขึ้น พยายามช่วยประคองหรือเลื่อนตัว ผู้ป่วย ทั้งนี้ควรให้สัญญาณ เพื่อทำพร้อมกัน			
	7. ให้ผู้ป่วยหนุนหมอน			
	การเลื่อนตัวผู้ป่วยให้อยูริมเตียง			
	1. จัดให้ผู้ป่วยนอนหงายราบ แขนทั้งสองข้างวางบนหน้าอก			
	2. พยายามขึ้นข้างเตียงด้านที่จะเลื่อนผู้ป่วย ในลักษณะก้าว เท้าออกมาข้างหน้า พร้อมกับย่อเข่าทั้งสองข้าง			
	3. สอดแขนข้างหนึ่งเข้าใต้ไหล่ และอีกข้างหนึ่งใต้บั้นเอว			
	4. พยายามเลื่อนลำตัวผู้ป่วยมาอยู่ริมเตียง			
	5. พยายามเลื่อนสะโพก ขา และเท้า ของผู้ป่วยมาริมเตียง			

ขั้นตอนหลัก	รายการที่ประเมิน	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	ข้อเสนอแนะ
	6. จัดให้ผู้ป่วยนอนอยู่ในท่าที่สบาย			
	7. ชกวางกันเตียงขึ้น เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ			
	การพลิกตะแคงตัว			
	1. จัดให้ผู้ป่วยนอนหงายราบอยู่ริมเตียง ตรงข้ามกับด้านที่จะพลิกตัว เช่น พลิกตะแคงซ้ายเลื่อนผู้ป่วยไปทางขวา เพื่อพลิกตะแคงตัวแล้วผู้ป่วยอยู่กลางเตียงพอดี			
	2. พยายามยื่นอยู่ข้างเตียงด้านที่ผู้ป่วยจะตะแคงมา เช่น ตะแคงซ้าย พยายามยื่นอยู่ด้านซ้ายของเตียง			
	3. จัดแขนข้างที่จะตะแคงมาให้เหยียดไปทางศีรษะ แขนอีกข้างหนึ่งพาดไว้ที่หน้าอก			
	4. จัดให้ขาข้างที่จะตะแคงมา ช้อนทับขาอีกข้าง			
	5. พยายามจับไหล่ สะโพก ของผู้ป่วย แล้วพลิกผู้ป่วยให้ตะแคงเข้าพยาบาล			
	6. จัดให้ผู้ป่วยนอนอยู่ในท่าที่สบาย			
	7. ชกวางกันเตียงขึ้น เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ			
	การดูนั่งบนเตียง			
	1. จัดให้ผู้ป่วยนอนหงายราบ วางแขนข้างลำตัว			
	2. พยายามยื่นข้างเตียง ตรงระดับสะโพกผู้ป่วย หันหน้าไปทางหัวเตียง			
	3. พยายามใช้มือข้างไกลตัวผู้ป่วยจับไหล่ผู้ป่วย เป็นคานออกแรงยกตัวผู้ป่วย มืออีกข้างหนึ่งวางบนเตียง เพื่อช่วยให้เกิดความสมดุล			
	4. ยกไหล่ผู้ป่วยขึ้น และให้ผู้ป่วยอยู่ในท่านั่ง			
	การนั่งห้อยเท้าบนเตียง			
	1. จัดให้ผู้ป่วยนอนตะแคง หันหน้าเข้าหาพยาบาล			
	2. ปรับหัวเตียงสูงขึ้น 60 °			
	3. พยายามยื่นข้างเตียงด้านที่ผู้ป่วยหันหน้ามา			
	4. พยายามสอดแขนข้างหนึ่งใต้ไหล่ และใช้มืออีกข้างจับต้นขาด้านหลังของผู้ป่วย			

ขั้นตอนหลัก	รายการที่ประเมิน	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	ข้อเสนอแนะ
	5. พยายามใช้มือข้างที่จับโหนดผู้ป่วย ออกตัวผู้ป่วยขึ้น มืออีกข้างหนึ่งจับเข้าผู้ป่วย หมุนให้เท้าห้อยลงข้างเตียง			
	6. จัดผู้ป่วยให้นั่งในท่าที่สบาย			
	การช่วยผู้ป่วยลงจากเตียงนั่งเก้าอี้			
	1. ผู้ป่วยนั่งห้อยเท้าบนเตียง แล้วให้สวมรองเท้า			
	2. วางเก้าอี้สำหรับผู้ป่วยนั่งไว้ข้างเตียง หันพนักเก้าอี้ไปด้านปลายเตียง			
	3. พยายามยื่นหันหน้าไปทางผู้ป่วย ประคองให้ผู้ป่วยลงมาจากขึ้นหน้าเก้าอี้			
	4. พยายามย่อเข่า ขณะช่วยให้ผู้ป่วยหย่อนตัวลงนั่งเก้าอี้			
	5. จัดให้ผู้ป่วยนั่งบนเก้าอี้ในท่าที่สบาย			

ความคิดเห็น.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ลงชื่อ..... นักศึกษา

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อรายการต่อไปนี้ และเลือกคำตอบที่ตรงกับความพร้อมในการ
เรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา

รายการ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต					
2. ข้าพเจ้าทราบว่าตนเองต้องการเรียนรู้อะไร					
3. เมื่อประสบกับบางสิ่งบางอย่างที่ไม่เข้าใจ ข้าพเจ้า จะไม่ละเว้นไปจากสิ่งนั้น					
4. ถ้ามีสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ข้าพเจ้าจะหาทางเรียนรู้ให้ได้					
5. ข้าพเจ้ารักที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ					
6. ข้าพเจ้าตัดสินใจเรียนเรื่องใหม่ที่ยากๆ โดยไม่ต้องเล					
7. ข้าพเจ้าคาดหวังให้ผู้สอนบอกทุกสิ่งทุกอย่างแก่ ผู้เรียนตลอดเวลา					
8. ข้าพเจ้าเชื่อว่าการเข้าใจบทบาทตนเองว่า เป็นใคร กำลังทำอะไร เป็นหลักการสำคัญของการศึกษา					
9. ข้าพเจ้าสามารถทำงานตามลำพังได้					
10. ถ้าต้องการข้อมูลบางอย่างที่ยัง ไม่มี ข้าพเจ้าทราบว่า จะไปหาได้จากที่ไหน					
11. ข้าพเจ้าสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองได้					
12. ข้าพเจ้าสามารถนำความคิด ไปปฏิบัติให้เกิดผลดีได้					
13. ข้าพเจ้าต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่า ควรเรียนอะไรและจะเรียนอย่างไร					
14. ข้าพเจ้าไม่เคยเบื่อที่จะเรียนรู้ ถ้าเรื่องนั้นน่าสนใจ					
15. ข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนของตนเอง					
16. ข้าพเจ้าสามารถบอกได้ว่าตนเองเรียนรู้ได้ดีหรือไม่					
17. มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ และ ปรารถนาให้มีเวลาเรียนมากขึ้นในแต่ละวัน					
18. ถ้าข้าพเจ้าตัดสินใจเรียนรู้สิ่งใด ข้าพเจ้าสามารถหา เวลาเรียนได้ไม่ว่าจะมีภารกิจยุ่งยากเพียงใดก็ตาม					

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19. การทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่อ่าน ไม่เป็นปัญหาสำหรับข้าพเจ้า					
20. ข้าพเจ้ารู้สึกผิด ถ้าหากไม่เรียน					
21. ข้าพเจ้าทราบว่า เมื่อใดข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้สิ่งใด สิ่งหนึ่งให้มากขึ้น					
22. คะแนนสอบไม่ใช่เรื่องสำคัญ สิ่งสำคัญคือความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน					
23. ข้าพเจ้าคิดว่า ห้องสมุดเป็นสถานที่ที่มีความสำคัญต่อการศึกษา					
24. ข้าพเจ้าชื่นชอบผู้ที่เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ					
25. ข้าพเจ้าสามารถคิดหาวิธีการต่าง ๆ ได้หลายแบบสำหรับการเรียนรู้เรื่องใหม่					
26. ข้าพเจ้าพยายามเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งที่กำลังศึกษากับเป้าหมายระยะยาวที่ตั้งไว้					
27. ข้าพเจ้าสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองเกือบทุกเรื่องที่ต้องการเรียนรู้					
28. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการค้นหาคำตอบของข้อคำถามต่าง ๆ					
29. ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหาที่มีคำตอบถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ					
30. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างมาก					
31. ข้าพเจ้าจะเสียใจมาก ถ้าไม่ต้องเรียนอีกแล้ว					
32. ข้าพเจ้าให้ความสนใจต่อการเรียนมากเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ					
33. ข้าพเจ้าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานการศึกษา (ทักษะการอ่าน การเขียน การบันทึก และการจำ)					

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
34. ข้าพเจ้าชอบทดลองเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ แม้ไม่แน่ใจว่าผลการเรียนรู้นั้นจะเป็นอย่างไร					
35. ข้าพเจ้าไม่ชอบเมื่อมีผู้ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังกระทำ					
36. ข้าพเจ้าสามารถคิดค้นวิธีการแปลกใหม่ที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง					
37. ข้าพเจ้าชอบคิดถึงอนาคตข้างหน้า					
38. ข้าพเจ้ามีความพยายามค้นหาวิธีการเข้าถึงสิ่งที่ต้องการเรียนรู้					
39. ข้าพเจ้าเห็นว่า ปัญหาเป็นสิ่งที่ท้าทายไม่ใช่สัญญาณให้หยุดทำ					
40. ข้าพเจ้าสามารถบังคับตนเองให้กระทำในสิ่งที่คิดว่าควรกระทำ					
41. ข้าพเจ้าชอบการสำรวจตรวจสอบปัญหาต่าง ๆ					
42. ข้าพเจ้ามักเป็นผู้นำของกลุ่มในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ					
43. ข้าพเจ้ายินดีที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่น ๆ					
44. ข้าพเจ้าชอบสถานการณ์การเรียนที่ท้าทาย					
45. ข้าพเจ้ามีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่					
46. ยิ่งเรียนรู้มาก ข้าพเจ้ายิ่งมีความรู้ดีกว่าสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้ล้วนน่าศึกษา					
47. การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก					
48. ข้าพเจ้าไม่ยึดวิธีการเรียนรู้แบบใดแบบหนึ่งเป็นหลัก แต่จะพยายามทดลองใช้วิธีการอื่น ๆ ด้วย					
49. ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ให้มากขึ้นเพื่อเป็นบุคคลที่มีความก้าวหน้า					
50. ข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบต่อการเรียนของตน					

รายการ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย
	ที่สุด		กลาง		ที่สุด
51. การเรียนรู้วิธีการเรียนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการศึกษา					
52. ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีใครแก่เกินไปที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ					
53. การเรียนรู้ยู่ตลอดเวลาเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของข้าพเจ้า					
54. การเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการดำเนินชีวิต					
55. ในแต่ละปี ข้าพเจ้าได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ หลายอย่างด้วยตนเอง					
56. การเรียนรู้ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในชีวิตของข้าพเจ้า					
57. ข้าพเจ้าเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน					
58. ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าผู้ไม่เรียนเสมอ คือผู้นำ					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการคำถามของแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามองค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง 8 ด้าน

องค์ประกอบ	รายการ
1. การเปิดโอกาสสู่การเรียนรู้ (13 ข้อ)	ข้อ 16 ข้าพเจ้าสามารถบอกได้ว่าตนเองเรียนรู้ได้ดีหรือไม่ 37 ข้าพเจ้าชอบคิดถึงอนาคตข้างหน้า 40 ข้าพเจ้าสามารถบังคับตนเองให้กระทำในสิ่งที่คิดว่าควรกระทำ 43 ข้าพเจ้ายินดีที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่น ๆ 45 ข้าพเจ้ามีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ 46 ยิ่งเรียนรู่มาก ข้าพเจ้ายิ่งมีความรู้ดีกว่าสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้ ถ้วนนำศึกษา 47 การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก 49 ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ให้มากขึ้นเพื่อเป็นบุคคลที่มีความก้าวหน้า 50 ข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบต่อการเรียนของตน 52 ข้าพเจ้าเชื่อว่า ไม่มีใครแก่เกินไปที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ 54 การเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการดำเนินชีวิต 55 ในแต่ละปี ข้าพเจ้าได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ หลายอย่างด้วยตนเอง 58 ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าผู้ไม่เรียนเสมอ คือ ผู้นำ
2. มโนคติของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ (14 ข้อ)	2 ข้าพเจ้าทราบว่าตนเองต้องการเรียนรู้อะไร 4 ถ้ามีสิ่งที่คุณต้องการเรียนรู้ข้าพเจ้าจะหาทางเรียนรู้ให้ได้ 6 ข้าพเจ้าตัดสินใจเรียนเรื่องใหม่ที่อยากรู้โดยไม่ลังเล 17 มีหลายสิ่งหลายอย่างที่คุณต้องการเรียนรู้ และปรารถนาให้มีเวลาเรียนมากขึ้นในแต่ละวัน 18 ถ้าข้าพเจ้าตัดสินใจเรียนรู้สิ่งใด ข้าพเจ้าสามารถหาเวลาเรียนได้ไม่ว่าจะมีภารกิจยุ่งยากเพียงใดก็ตาม 19 การทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่อ่านไม่เป็นปัญหาสำหรับข้าพเจ้า 20 ข้าพเจ้ารู้สึกผิด ถ้าหากไม่เรียน 21 ข้าพเจ้าทราบว่า เมื่อใดข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้สิ่งใดถึงหนึ่งให้มากขึ้น

องค์ประกอบ	รายการ
3. ความกตริเริ่มและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (7 ข้อ)	ข้อ 26 ข้าพเจ้าพยายามเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งที่กำลังศึกษากับเป้าหมายระยะยาวที่ตั้งไว้ 27 ข้าพเจ้าสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองเกือบทุกเรื่องที่ต้องการเรียนรู้ 28 ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการค้นหาคำตอบของข้อคำถามต่าง ๆ 34 ข้าพเจ้าชอบทดลองเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ แม้ไม่แน่ใจว่าผลการเรียนรู้นั้นจะเป็นอย่างไร 36 ข้าพเจ้าสามารถคิดค้นวิธีการแปลกใหม่ที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง 41 ข้าพเจ้าชอบการสำรวจตรวจสอบปัญหาต่าง ๆ 11 ข้าพเจ้าสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ 25 ข้าพเจ้าสามารถคิดหาวิธีการต่าง ๆ ได้หลายแบบสำหรับการเรียนรู้เรื่องใหม่ 35 ข้าพเจ้าไม่ชอบเมื่อมีผู้ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังกระทำ 38 ข้าพเจ้ามีความพยายามค้นหาวิธีการเข้าถึงสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ 40 ข้าพเจ้าสามารถบังคับตนเองให้กระทำในสิ่งที่คิดว่าควรกระทำ 42 ข้าพเจ้ามักเป็นผู้นำของกลุ่มในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ 57 ข้าพเจ้าเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน
4. ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน (7 ข้อ)	2 ข้าพเจ้าทราบว่าตนเองต้องการเรียนรู้อะไร 4 ถ้ามีสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ ข้าพเจ้าจะหาทางเรียนรู้ให้ได้ 8 ข้าพเจ้าเชื่อว่าการเข้าใจบทบาทตนเองว่า เป็นใคร กำลังทำอะไร เป็นหลักการสำคัญของการศึกษา 13 ข้าพเจ้าต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าควรเรียนอะไร และจะเรียนอย่างไร 14 ข้าพเจ้าไม่เคยเบื่อก่อนที่จะเรียนรู้ ถ้าเรื่องนั้นน่าสนใจ

องค์ประกอบ	รายการ
5. ความรักในการเรียน (9 ข้อ)	ข้อ 15 ข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนของตนเอง 16 ข้าพเจ้าสามารถบอกได้ว่าตนเองเรียนรู้ได้ดีหรือไม่ 1 ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต 5 ข้าพเจ้ารักที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ 22 คะแนนสอบไม่ใช่เรื่องสำคัญ สิ่งสำคัญ คือ ความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน 24 ข้าพเจ้าชื่นชมผู้ที่เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ 29 ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหาที่มีคำตอบถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ 31 ข้าพเจ้าจะเสียใจมาก ถ้าไม่ต้องเรียนอีกแล้ว 48 ข้าพเจ้าไม่ยึดวิธีการเรียนรู้แบบใดแบบหนึ่งเป็นหลัก แต่จะพยายามทดลองใช้วิธีการอื่น ๆ ด้วย 53 การเรียนรู้ผู้ดูแลเวลาเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของข้าพเจ้า
6. ความคิดสร้างสรรค์ (5 ข้อ)	56 การเรียนรู้ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในชีวิตของข้าพเจ้า 2 ข้าพเจ้าทราบว่าตนเองต้องการเรียนรู้อะไร 3 เมื่อประสบกับบางสิ่งบางอย่างที่ไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าจะไม่ละเว้นไปจากสิ่งนั้น 7 ข้าพเจ้าคาดหวังให้ผู้สอนบอกทุกสิ่งทุกอย่างแก่ผู้เรียนตลอดเวลา 9 ข้าพเจ้าสามารถทำงานตามลำพังได้ 12 ข้าพเจ้าสามารถนำความคิดไปปฏิบัติให้เกิดผลดีได้
7. การมองอนาคตในแง่ดี (4 ข้อ)	23 ข้าพเจ้าคิดว่า ห้องสมุดเป็นสถานที่ที่มีความสำคัญต่อการศึกษาศึกษา 26 ข้าพเจ้าพยายามเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งที่กำลังศึกษากับเป้าหมายระยะยาวที่ตั้งไว้ 29 ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหาที่มีคำตอบถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ 44 ข้าพเจ้าชอบสถานการณ์การเรียนที่ท้าทาย

องค์ประกอบ	รายการ
8. ความสามารถในการใช้ทักษะการ ศึกษา และทักษะการแก้ปัญหา (7 ข้อ)	ข้อ 6 ข้าพเจ้าตัดสินใจเรียนเรื่องใหม่ที่อยากรู้โดยไม่ลังเล 10 ถ้าต้องการข้อมูลบางอย่างที่ยังไม่มี ข้าพเจ้าทราบว่าจะไปหา ได้จากที่ไหน 30 ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างมาก 32 ข้าพเจ้าให้ความสนใจต่อการเรียนมาก เมื่อเปรียบเทียบกับ คนอื่น ๆ 33 ข้าพเจ้าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานการศึกษา (ทักษะ การอ่าน การเขียน การบันทึก และการจำ) 39 ข้าพเจ้าเห็นว่า ปัญหาเป็นสิ่งที่ทำลายไม่ใช่สัญญาณให้ หยุดทำ 51 การเรียนรู้วิธีการเรียน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

นางสาว ศรีศุภาชญ์ บิณฑาประสิทธิ์ เกิดเมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2513 ที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา (วิทยาลัยพยาบาล สงขลา) เมื่อ พ.ศ. 2534 และเข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2539 ปัจจุบันปฏิบัติงานตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา จังหวัดสงขลา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย